

[Arentoft]

ge til vore danske fiskere og landmænd – hvorledes vi kunne gøre noget for EF. Jeg er helt sikker på, at hr. Erhard Jakobsen er klar over, at Danmark er i en alvorlig økonomisk situation, vi skal spare, vi skal skære ned. Der er nogle, der mener, vi skal sætte vores u-landshjælp op, men vi skal da vel ikke til at føre socialhjælpspolitik over for andre EF-lande.

Hr. Holger K. Nielsen stillede mig det spørgsmål, om fremskridtspartiet, hvis Genschler-Colombo-planen stod for udførelse eller blev udført, ville kræve en folkeafstemning. Det kan jeg besvare med et klart ja. Det mener vi er et så stort indgreb i dansk suverænitæt, at vi vil forlange en folkeafstemning.

Jeg føler trang til at sige tak til fru Ingerlise Koefoed, fordi hun tog bedstemødrene fra Plaza de Mayo med ind i debatten i dag. Det var et betagende møde i går, og det er fantastisk, hvad de foretager sig med ikke-voldelige midler for at prøve at finde de forsvundne børn og pårørende. Det er den slags ting, der kan ske og stadig væk sker rundt om i verden. Heldigvis sker det ikke i vores land endnu, men det skal vi være taknemlige for, og vi skal være rede til at forsvare alle de goder, vi har.

Jeg kan altså ikke nære mig for at sige til hr. Lasse Budtz, at jeg synes, det er det rene hykleri, når man bliver ved med i enhver debat af denne art at komme med dette, som jeg kalder »sukker«, ved at sige at der ikke er noget alternativ til NATO. Hvis det er socialdemokratiets holdning, så kan jeg ikke forstå, at man ligefrem indefra som medlem af NATO prøver at modarbejde NATO. Det finder jeg er virkelig hyklerisk.

Ligeledes sagde hr. Lasse Budtz i sit første indlæg, at han gerne ville henlede opmærksomheden på den svenske statsministers, Olof Palmes, forslag om en kærnevåbenfri zone ned igennem Europa på 150 km bredde med 75 km på hver side af grænsen. Hvad tænker hr. Lasse Budtz dog på med det? Skulle man så bare skyde raketterne hen over zonen, og så skulle de, der sad i den zone, sige: ja, her falder der altså ingen, for det har vi nogle traktater om. Det er noget sludder, for at sige det rent ud.

Med hensyn til dagsordenen kan jeg ligesom udenrigsministeren være enig i punkt 4. Det kunne være, man skulle være begyndt

med det. Men jeg ved ikke, hvordan hr. Lasse Budtz tror han kan pålægge russerne, at de skal fastfryse, og at de skal holde op med at stille deres raketter op. Det er netop meningen med hele dobbeltbeslutningen, at man skal holde op med at stille disse raketter op. Det er det, man prøver at få russerne til at holde op med – og måske reducere antallet. Det, man foretager sig fra socialdemokratisk side, er ren og skær sabotage.

Det begreb, vi har indført herinde, som hedder gruppedisciplin, og som pålægger medlemmer af grupper at stemme i virkeligheden imod deres overbevisning, er efter min mening noget, en vis mand har skabt. Jeg tror, der er mange af de gode socialdemokrater, der med en rigtig kedelig smag i munden i dag er tvunget til at stemme for denne elendige dagsorden.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg tager hatten af for én: hr. Robert Pedersen.

Steen Folke (VS):

Jeg skal koncentrere mig om spørgsmålene om atomraketterne, som jo er blevet gjort til hovedpunktet under denne udenrigspolitiske debat.

Først om den socialdemokratiske dagsorden. Jeg kan berolige hr. Robert Pedersen med, at jeg nok skal lade være at klappe alt for mange socialdemokrater på ryggen. Jeg vil nøjes med at sige, at det er et vigtigt skridt, der er taget i forhold til den dagsorden, der blev foreslået af socialdemokratiet og vedtaget den 8. februar i år, at denne dagsorden kræver en forlænget forhandlingsperiode, uden at der er tale om opstilling eller forberedelse til opstilling af raketter i den periode. Det er et meget vigtigt fremskridt, og det er hovedårsagen til, at vi kan stemme for den dagsorden, der er tale om her.

Jeg har et opklarende spørgsmål i forhold til udenrigsministerens tale i første omgang, hvis jeg må spørge om en enkelt detalje. Udenrigsministeren sagde, at en drøftelse af forhandlingssituationen i øvrigt til stadighed har fundet sted på de halvårige forsvarsminister- og udenrigsministermøder i NATO, lige siden INF-forhandlingerne blev indledt i Genève, og så siger han: og en sådan drøftelse vil også finde sted på de forestående ministermøder i juni og ved slutningen af året.